

๕๐

อาชีพอที่พระพุทธเจ้าทรงห้าม

เราอย่ายินดีกับรายได้ที่มาจาก

การขายสุรา บุหรี่ และสิ่งเสพติดทั้งหลาย

ซึ่งถือเป็นมิจณาอาชีพะ

เป็นมลพิษทั้งปัจจุบัน และในสังสารวัฏ

เลิกยึดถือทัศนคติที่ว่า จะเป็นแมวขาวแมวดำก็ได้ขอ
ให้จับหนูได้ ซึ่งหมายความว่า จะประกอบอาชีพอะไรก็ได้
ไม่ว่าจะเป็นมิจณาอาชีพะหรือสัมมาอาชีพะ ขอให้ได้มาซึ่ง
เม็ดเงินเป็นใช้ได้ ความคิดอย่างนี้ไม่ถูกต้องตามหลักธรรม
คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนให้ประกอบสัมมา
อาชีพะทางเดียวเท่านั้น ที่จะเป็นทางมาแห่งทรัพย์ให้เรานำ
มาหล่อเลี้ยงชีวิตครอบครัว และนำมาสร้างบารมีเพื่อทำพระ
นิพพานให้แจ้ง ให้ทำอย่างนี้แค่นี้เท่านั้น จึงจะถูกหลักวิชา
กฎมรรคมีองค์ ๘ คือ มีความเห็นถูก โดยเฉพาะมีความ
เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม

ถ้าเราไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ไม่เชื่อคำสอนของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า หิริโอตตัปปะก็ไม่เกิดขึ้น เมื่อไม่เกิด ก็มีโอกาสที่จะทำบาปอกุศลได้ เพราะไม่มีความละอาย ต่อการกระทำความบาป และไม่กลัวต่อผลของบาปที่จะเกิดขึ้น แม้พระพุทธเจ้าจะตรัสสอนอย่างไรก็ไม่เชื่อ เมื่อไม่เชื่อ สัมมาทิฐิก็ไม่เกิด มรรคอื่นๆ ก็ไม่ตามมา เพราะฉะนั้น ต้องเปลี่ยนทัศนคติกันใหม่ว่า เราจะประกอบเฉพาะอาชีพ ที่เป็นสัมมาอาชีพะเท่านั้น

หลายท่านอาจสงสัยว่า ทำไมบางคนประกอบกิจการ อาชีพค้าขายสุราเมรัย บุหรี่ แต่เขากลับมีความเจริญรุ่งเรือง ได้รับการยกย่องในสังคม มีสุขภาพแข็งแรง คูโหงวเฮ้งดี มีพรรคพวกมาก และยังนำเงินไปบริจาคแบ่งปันให้กับคนอื่น อีก ไม่เห็นบาปกรรมจะส่งผลทันตาเห็นเลย ทั้งๆ ที่เงินได้ มาจากความหายนะของเพื่อนมนุษย์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับหลายๆ ครอบครัว

เรื่องกฎแห่งกรรมเป็นเรื่องซับซ้อน

กรรมบางอย่างให้ผลในปัจจุบันทันตาเห็น

แต่บางอย่างก็ให้ผลหลังจากตายแล้ว

ซึ่งตาของเรามองไม่เห็น

เพราะฉะนั้น บุคคลเหล่านั้นที่เขายังเฟื่องฟูอยู่ เพราะ บุญเก่าที่เขาเคยสร้างมหาทานบารมี ทั้งในบุญเขต และ

นอກบุญเขต แล้วยได้อธิษฐานจิตว่า **“ขอให้รวย”** แต่ไม่มีคำว่า **“นิพพานะปัจจะโย โหตุ”** ขอให้เป็นปัจจัยในการบรรลุมรรคผลนิพพาน ซึ่งเป็นการอธิษฐานจิตที่ไม่ประกอบด้วย

ปัญญา ทำให้บาปอกุศลได้ช่อง นำเขามารวยด้วยมิจฉา
อาชีวะ ให้รวยอย่างไม่มีทิศทาง และกับดบังไม่ให้เขาเห็น
ผลของการกระทำในปรโลก ให้เห็นผลแต่ในมนุษยโลกว่า
มีทรัพย์มาก มีคนนับหน้าถือตา มีเกียรติในสังคม และยัง
เห็นเขาใช้เศษเงินไปสร้างทานกุศลต่างๆ ทั้งในและนอก
บุญเขต มองเห็นเพียงแค่นั้น

เมื่อเรายังมองไม่เห็นผลกรรมด้วยตาของเรา และผล
กรรมยังไม่ส่งผล จึงทำให้เราไม่ค่อยเชื่อกฎแห่งกรรมอย่าง
แท้จริง

เราเป็นชาวพุทธ เป็นลูกพระพุทธเจ้า ก็ควรศึกษา
คำสอนของพระองค์ และก็ต้องเชื่อพระปัญญาตรัสรู้ของ
พระองค์เป็นเบื้องต้น แล้วก็ลงมือปฏิบัติ พิสูจน์ว่าสิ่งที่
พระองค์พูดนั้นเป็นจริงแค่ไหน ซึ่งอุปกรณ์ที่จะไปเรียนรู้ก็
มีอยู่ในตัวของเรา ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ด้วยวิธีการ คือ
ทำใจหยุดกับนิ่งเท่านั้น ถ้าให้โอกาสกับตัวเอง เราก็ต้องเข้า
ถึงความจริงนั้นได้ ถ้าเราพิสูจน์ได้ เราก็เกิดความมั่นใจใน
คำสอนของพระพุทธเจ้า เมื่อเรามีความมั่นใจ ก็จะขยายความ
มั่นใจต่อๆ ไปยังบุคคลอื่น ความมั่นใจเท่านั้นจะสร้างความ
มั่นใจให้เกิดขึ้นไปเรื่อย ๆ เหมือนคลื่นลูกแล้วลูกเล่าเกิดขึ้น
ไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น

๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖